

Spieszmy się kochać ludzi

kap. V

d a E⁷ a d⁶ a E a

Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą
 zostaną po nich buty i telefon głuchy
 tylko to, co nieważne jak krowa się wlecze
 najważniejsze tak prędkie, że nagle się staje
 potem cisza normalna więc całkiem nieznosna
 jak czystość urodzona najprościej z rozpaczy
 kiedy myślimy o kimś
 zostając bez niego

a G⁽⁷⁾
 F⁽⁶⁾ E⁽⁹⁾
 a G⁽⁷⁾
 F⁽⁶⁾ E⁽⁹⁾
 a G
 F E
 a G
 F E

Spieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
 i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
 i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
 czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą

a C
 G F E
 a C
 G F G D

Nie bądź pewny, że czas masz, bo pewność niepewna
 zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
 przychodzi jednocześnie jak patos i humor
 jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej
 tak szybko stąd odchodzą jak drozd milkną w lipcu
 jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon
 żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
 chociaż większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć
 kochamy wciąż za mało
 i stale za późno

a G⁽⁷⁾
 F⁽⁶⁾ E⁽⁹⁾
 a G⁽⁷⁾
 F⁽⁶⁾ E⁽⁹⁾
 a G
 F E
 a G
 F E
 a G
 F E

Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
 a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny

G F
 G a E

Spieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
 i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
 i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
 czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą

a C
 G F E
 a C
 G F G D